

عنوان مقاله:

برنامه درسی، یادگیری مداوم: توسعه پایدار

محل انتشار:

هشتمین همایش ملی انجمن فلسفه تعلیم و تربیت ایران (سال: 1395)

تعداد صفحات اصل مقاله: 12

نویسنده:

زهره رشیدی - استادیار گروه نوآوری آموزشی و درسی، موسسه پژوهش و برنامه ریزی آموزش عالی، تهران، ایران

خلاصه مقاله:

آموزش عالی به عنوان اصلی ترین نهاد تربیت شهروندان جهانی، در مسیر دستیابی به توسعه پایدار مبتنی بر ملاحظات جهانی شدن، نقش حساسی را بر عهده دارد. توسعه پایدار یعنی برآوردن نیازها و افزایش کیفیت زندگی نسل حاضر بدون به خطر انداختن موقعیت نسل آینده. امروزه بهترین سرمایه ای که می توان به نسل های آینده اهدا کرد و مطمئن ترین شیوه ای که می تواند فرایند ترقی و توسعه را در آینده تضمین کند، آموزش و یادگیری است، به نحوی که غنی سازی اندیشه ها را در پی داشته باشد. تحقق توسعه ی پایدار از مسیر آموزش عالی در عصر جهانی شدن، منوط به تربیت شهروندانی جهانی است که در مقابل تحولات انعطاف پذیر بوده، بتوانند درکنار یادگیری مستقل و مداوم، دارای مهارت و تخصص باشند. در این فرایند، تربیت نیاز به ساز و کارهایی دارد که آموزش از آن جمله است. از طرفی، برنامه های درسی به عنوان مهم ترین عنصر و ابزار آموزش برای تربیت یک چنین شهروندی، نقش تعیین کننده و غیرقابل انکار در راستای تحقق اهداف و رسالت های دانشگاه ها ایفا می کنند. بنابراین برنامه درسی ابزاری در خدمت آموزش و آموزش، ابزاری در خدمت یادگیری و در نتیجه، تربیت است. بنابراین آنچه گفته شد، رسالت نظام آموزشی نه صرفا سامان دادن امرآموزش بلکه اساسا غنا بخشی و معنا دهی به یادگیری است که تبلور و تجلی واقعی آن در یادگیری مداوم است. هدف مطالعه حاضر، بررسی تاثیرات آموزش عالی در عصر جهانی شدن بر توسعه پایدار از طریق آموزش مداوم و برنامه درسی است. پژوهش حاضر از نوع تحقیقات توصیفی - تحلیلی است که تلاش شده مفهوم توسعه پایدار، نقش برنامه درسی دانشگاه ها در توسعه پایدار و رویکردهای یادگیری مورد نیاز، به ویژه یادگیری مداوم و ضرورت های آن در پرتو تحولات به منظور توسعه آن در نظام آموزشی مورد بحث قرار گرفته و در نهایت، توصیه و پیشنهاد هایی برای نهادینه کردن توسعه پایدار ارائه خواهد شد

کلمات کلیدی:

برنامه درسی، یادگیری مداوم توسعه پایدار

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/759019>

